

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 36), התש"ס-2000*

1. החלפת סעיף 231 בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955' (להלן - החוק העיקרי), במקום סעיף 231 יבוא:
231. חייל שנעצר על ידי שוטר צבאי והוא מוחזק במעצר, יש לקבל עליו פקודת מעצר בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרים וארבע שעות מעת מעצרו; לא ניתנה פקודת מעצר עד תום עשרים וארבע שעות מעת מעצרו - ישוחרר."
2. בתיקון סעיף 232 לחוק העיקרי, במקום "מעשרים וארבע שעות" יבוא "משתים עשרה שעות".
3. בסעיף 233 לחוק העיקרי, במקום "תוך זמן סביר" יבוא "בהקדם האפשרי".
4. בתיקון סעיף 234 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "7 ימים" או "שבעה ימים" יבוא "ארבעים ושמונה שעות" ובמקום "משבעה ימים" יבוא "מארבעים ושמונה שעות";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) קצין שיפוט שדרגתו סגן אלוף לפחות, רשאי להורות, מטעמים הקשורים בפעילות מבצעית או בפעילות כלי שיט, על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד ששך תקופות המעצר לפי סעיף קטן זה וסעיף קטן (א) לא יעלה על תשעים ושש שעות; הורה קצין שיפוט כאמור להאריך את המעצר, ירשום את נימוקיו להארכת המעצר."
5. בתיקון סעיף 235 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי "קצין שיפוט" יבוא "שדרגתו למטה מסגן אלוף" ובמקום "בסעיף 234" יבוא "בסעיף 234(א)";
- (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) קצין שיפוט, שדרגתו סגן אלוף לפחות, שנתן פקודת מעצר לפי סעיף 234(א) או שאישר פקודת מעצר שניתנה לפי הסעיף האמור, וקצין שיפוט שהורה על הארכת מעצר, לפי סעיף 234(א1), יודיע על כך מיד, בהתאם לפקודות הצבא, לפרקליט צבאי."
6. ביטול סעיף 236 לחוק העיקרי - בטל.
7. בתיקון סעיף 237 לחוק העיקרי -
- (1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:
- "(א) על אף הוראות סעיף 234(א), רשאי קצין שיפוט שהוא שוטר צבאי לתת פקודת מעצר על כל חייל, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות; קצין שיפוט כאמור, שנתן פקודת מעצר לתקופה של פחות מ-48 שעות, רשאי להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד ששך כל תקופות המעצר לא יעלה על 48 שעות."

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר ב' התש"ס (28 במרס 2000); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2850, מיום ט"ו באדר א' התש"ס (21 בפברואר 2000), עמ' 247.
 1 ס"ח התשט"ו, עמ' 171; התשנ"ו, עמ' 366; התשנ"ח, עמ' 278.

(ב) נעצר חייל על פי פקודת מעצר שניתנה על ידי קצין שיפוט כאמור בסעיף קטן (א) שדרגתו למטה מסרן או שאינו מפקד בסיס משטרה צבאית יובא מעצרו לאישור קצין משטרה צבאית שהוא מפקד בסיס משטרה צבאית, או קצין משטרה צבאית שדרגתו לפי תקן היא סרן לפחות, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרים וארבע שעות מעת שנעצר;

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "פרקליט צבאי" יבוא "קצין משטרה צבאית, שאליו מובא מעצרו של חייל לאישור, כאמור בסעיף קטן (ב)";

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) על אף הוראות סעיף זה וסעיף 237, אם מצא קצין משטרה צבאית שדרגתו היא סגן אלוף לפחות, כי יש צורך לבצע פעולת חקירה רחופה ביותר, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה רחופה ביותר הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996², רשאי הוא להורות על הארכת המעצר לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על שבעים ושתיים שעות מתחילת המעצר.

(ד) לא יורה קצין משטרה צבאית על הארכת מעצר כאמור בסעיף קטן (ד), אלא בעבירה מסוג פשע, ולאחר שיקבל מראש את אישורו של פרקליט צבאי להארכת המעצר; קצין משטרה צבאית שהאריך מעצר כאמור ירשום את הנימוקים לכך.

הוספת סעיף 237א

8. אחרי סעיף 237 לחוק העיקרי יבוא:

"שמיעת טענות 237א. (א) (1) נעצר חייל על פי פקודת מעצר לפי סעיף 237א, תינתן לו הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שיוזהר באזהרה הקבועה בסעיף 267; הדברים שנאמרו לענין המעצר יובאו בפני מי שמוסמך לאשר מעצר לפי סעיף 237א(ב) (להלן בסעיף זה – הקצין המוסמך). בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום עשרים וארבע שעות מעת שנעצר.

(2) דרך הבאת הדברים שנאמרו לענין המעצר, בפני הקצין המוסמך, יכול שתיעשה בכתב או בעל פה, והכל כפי שיקבע הקצין המוסמך.

(ב) (1) נעצר חייל שלא על פי פקודת מעצר או שהוא נמצא בבסיס משטרה צבאית ויש כוונה לעצרו, לא ייתן קצין שיפוט פקודת מעצר לגביו לפי סעיף 237א אלא לאחר שניתנה לחייל הזדמנות להשמיע את דברו בדרך הקבועה בסעיף קטן (א), ולענין זה יהיו לקצין השיפוט סמכויותיו של הקצין המוסמך כמשמעותו באותו סעיף קטן.

(2) ניתנה פקודת מעצר בנסיבות כאמור בפסקה (1) ונדרש אישור לפקודת המעצר לפי הוראות סעיף 237א(ב), יובאו הדברים שנאמרו לענין מעצרו של החייל גם בפני הקצין המאשר; הוראות סעיף קטן (א) יחולו לענין פסקה זו.

² ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

(ג) דברים שנאמרו לענין מעצר של חייל לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב), יירשמו.

(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על החלטת קצין שיפוט להאריך מעצרו של חייל ועל אישור פרקליט צבאי שניתן להארכת מעצרו.

הוספת סעיף 237 ג. 9. אחרי סעיף 237 לחוק העיקרי יבוא:

"הבאת העצור בפני שופט בשבתות ובחגים (א) מי שנעצר על פי פקודת מעצר לפי סעיף 237 יחולו עליו ההוראות האלה:

(1) חל מועד הפניה להארכת מעצר, כאמור בסעיף 237, בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט, כאמור בסעיף 240, לפני כניסת השבת או החג;

(2) (א) בוצע המעצר פחות מעשרים וארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת או החג, או בתום ארבעים ושמונה שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.

(ב) עלה משך החג או צירוף החג והשבת על ארבעים ושמונה שעות, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג; בוצע המעצר פחות משמונה שעות לפני כניסת השבת או החג ואישר קצין משטרה צבאית שדרגתו היא סגן אלוף לפחות, כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת או החג; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, או בוצע המעצר במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת או החג, או בתום ארבעים ושמונה שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.

(ג) עלה משך צירוף החג והשבת על שבעים ושתיים שעות, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת החג; בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת החג ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת החג, או בוצע המעצר במהלך החג או השבת, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת ולא יאוחר מתום ארבע שעות מצאת השבת, או בתום ארבעים ושמונה שעות מעת מעצרו, לפי המאוחר.

(ב) בסעיף זה, "חג" - מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948³.

תיקון סעיף 238 10. בסעיף 238 לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (א), במקום "ומעצרו טרם הובא" יבוא "ומעצרו לא הובא" ובמקום "בסעיף 237א(ב)" יבוא "בסעיף 237א(ד)";

³ ע"ר 2, תוס' א', עמ' 1.

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "כאמור בסעיף 237א(ב)" יבוא "כאמור בסעיף 237א(ד2)", או הוגש ערר על המעצר."

11. בסעיף 239 לחוק העיקרי, במקום "בסעיף 237א" יבוא "בסעיף 237א(ד2)". תיקון סעיף 239

12. בסעיף 267 לחוק העיקרי, האמור בסעיף יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
"ע"ב) היתה האזהרה לענין סעיף 237א1, תיווסף לאזהרה האמורה בסעיף קטן (א) -

"אתה רשאי להשמיע דברים לענין מעצרך".

אהוד ברק
שר הביטחון

אהוד ברק
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק הסדרים במשק המדינה (היטלים וארנונה) (תיקון מס' 16), התש"ס-2000*

1. בחוק הסדרים במשק המדינה (היטלים וארנונה), התשנ"א-1991¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 12, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"א) תקנות לפי סעיף 11 לפקודת מס הכנסה², שתוקפן פקע ביום כ"ב בטבת התש"ס (31 בדצמבר 1999) יעמדו בתוקפן, כאילו לא פקע, עד יום ה' בטבת התשס"א (31 בדצמבר 2000) ואין להוסיף להן או לגרוע מהן ישובים."

2. בסופו של החוק העיקרי יבוא:

13. (א) בסעיף זה, "תושב", במקום פלוני - יחיד שמקום מגוריו הקבוע לישובים מסוימים הוא באותו מקום.

(ב) על אף האמור לפי סעיף 11 לפקודת מס הכנסה, לענין הנחות

ממס -

(1) דין תושב אחד הישובים המפורטים בתוספת הראשונה כדין תושב אחד הישובים המפורטים בתקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובי גבול הצפון), התשמ"ו-1985³, למעט קרית שמונה;

(2) דין תושב אחד הישובים המפורטים בתוספת השניה כדין תושב אחד הישובים המפורטים בפסקה (1) בתוספת השלישית לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסוימים ובהאחזויות נח"ל), התשל"ח-1978⁴.

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר ב' התש"ס (28 במרס 2000); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2844, מיום כ"ה בשבט התש"ס (1 בפברואר 2000), עמ' 216.

¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 74; התשנ"ט, עמ' 135.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

³ ק"ת התשמ"ו, עמ' 159.

⁴ ק"ת התשל"ח, עמ' 1454.